

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 26 MARÇ DE 2021 | Número 118

PÀG. 9 | TONI MATAS

Picanyol, l'home que va dibuixar Déu

PÀG. 15 | LAURA MOR

Déu a l'escola

PÀG. 17 | FRANCESC TORRALBA

"És una simplificació terrible associar morir dignament a eutanàsia"

PÀG. 21 | M. VICTÒRIA MOLINS

Què en queda d'aquella "tancada" de fa 20 anys?

PÀG. 25 | COMUNICACIÓ

El catolicisme es viralitza a Tik Tok

PÀG. 28 | DIVERSITAT RELIGIOSA

Crida al diàleg entre els mitjans i les comunitats religioses

PÀG. 32 | JOSEP LLIGADAS

La rereguarda de Jesús a Jerusalem

**Marko Rupnik (re)il·lumina
la Cova de Manresa | PÀG. 5**

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

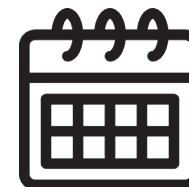
www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Hi ha feines que demanen picar pedra. Literalment. Aquesta setmana hem vist l'artista Marko Rupnik a l'església de la Cova de Manresa en una tasca que implica moltíssimes hores de feina i visió de conjunt: el mosaic. Aquí el jesuïta eslovè ha actualitzat l'experiència que sant Ignasi hi va viure cinc segles enrere. Art que aporta llum i novetat, i que enriqueix l'imaginari col·lectiu.

SUMARI

4 Actualitat

Marko Rupnik (re)il·lumina la Cova de Manresa

Picanyol, l'home que va dibuixar Déu

Francesc Torralba: "És una simplificació terrible associar morir dignament a eutanàsia"

Què en queda d'aquella "tancada" de fa 20 anys?

"Si Jesús visqués ara, tindria un compte a Tik Tok"

"Els creients són interlocutors vàlids per parlar en els mitjans de tot tipus de temes"

15 Panoràmica

Déu a l'escola, per Laura Mor

La rereguarda de Jesús a Jerusalem, per Josep Lligadas

34 Recull de premsa

35 La setmana a les xarxes

Sabadell reconeix el compromís social de Casaldàliga amb la Medalla de la Ciutat

El missioner claretí **Pere Casaldàliga** ha rebut aquest dimarts 23 de març la **Medalla de la Ciutat de Sabadell** al mèrit ciutadà, a títol pòstum. Un reconeixement que arriba pocs mesos després de la seva **mort al Brasil**, on va ser bisbe de São Félix do Araguaia. El provincial **Ricard Costa-Jussà** s'hi ha fet present en representació de tota la família claretiana. El pare abat de Montserrat, **Josep Maria Soler**, que va ser deixeble de Casaldàliga en la seva joventut, ha glossat la figura del bisbe Pere. L'alcaldesa, **Marta Farrés**, ha presidit l'acte i és qui ha lliurat la medalla a **Glòria Casaldàliga**, neboda del bisbe.

CLARETIANOS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Eduardo Ribes: "Cal buscar els dejunis que ens ajuden a viure aquesta quaresma amb intensitat"

El temps de Quaresma és un temps especialment significatiu per a l'Orde Hospitalari Sant Joan de Déu. Així ho assegura el germà superior de la comunitat de Sant Boi, **Eduardo Ribes**. Tal com explica, el dejuni que es demana per Quaresma, pertoca a tothom: "Estem patint una situació en que els nostres centres i hospitals han estat gairebé al límit, per tant ara més que mai, ens toca cuidar els treballadors i els cuidadors dels centres i hospitals". "Cal buscar els dejunis que ens ajuden a viure aquesta quaresma amb intensitat", hi afegeix.

URC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Una exposició mostra els passos de la Setmana Santa de Lleida

Les congregacions, confraries i germandats de Lleida, davant la impossibilitat de que per segon any consecutiu les tradicionals processons puguin sortir al carrer per les restriccions de la Covid-19, ha organitzat una activitat alternativa que supleix, encara que sigui simbòlicament, l'absència de les manifestacions públiques i populars al pròpies de la Setmana Santa. La iniciativa, coordinada pel Secretariat de Confraries de Lleida, permet als feligresos visitar els passos de Setmana Santa, exposats a la seu del Secretariat, antiga parròquia de Sant Andreu.

JORDI CURCÓ -CONFRARIES DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Jordi Curcó.

Marko Rupnik (re)il·lumina la Cova de Manresa

Els jesuïtes de la Cova de Manresa han citat aquest dilluns 22 de març la premsa del país a l'església, que està plena de bastides amb obrers que hi treballen enfilats o traginen sacs arreu del temple.

Poc ens imaginem quan hi arribem que el més expert mosaïcista i un dels més prestigiosos artistes del món és el senyor que protegit per un casc, està picant pedra, mai millor dit, al peu de l'altar.

El pare **Lluís Magrinyà**, **superior de la Cova** ens rep i ens el presenta. És **Marko Rupnik** (Eslovènia, 1954) batejat per molts com el *Miquel Àngel del segle XXI* i tota una institució dins i fora de l'església. I és que en el marc de la preparació de **l'Any Ignasià**, el Santuari de la Cova de Manresa bull d'activitat mentre la ciutat es prepara per acollir la celebració dels 500 anys de l'estada del Sant a la capital del Bages.

Per a celebrar-ho com cal, un dels primers passos ha estat la remodelació de l'església de la Cova on Sant Ignasi va fer la conversió que el portaria a fundar la Companyia de Jesús uns anys més tard.

Un projecte que ve de llarg

Corria l'any 2015 quan Lluís Magrinyà va proposar a Marko Rupnik la remodelació de l'església del santuari de la Cova de Manresa. Durant aquests anys i fins avui, com diu el superior de la Cova, "el projecte ha anat fent xup xup" fins a ser **una realitat** que s'acabarà en pocs dies. Per això se li va proposar a aquest artista jesuïta que reddecorés l'Església de la Cova de Manresa substituint per mosaics els antics altars, que malgrat marxar de la cova, **no han marxat de Manresa**.

Per entendre com l'artista ha concebut l'obra, ell mateix explica com acull la gent i com va inspirar-se a l'església de la Cova: "Entro a l'església en silenci, obert de ment, sense prejudici. Jo escolto i després parlo i d'aquesta manera, el primer pensament sempre és bo".

Mentre ho explica als mitjans sota les voltes de la nau central, hi afegeix: "Vaig escoltar el pare Magrinyà i he madurat l'obra com un embaràs. Escoltant-lo i coneixent els exercicis com a jesuïta que soc, jo havia de fer el camí d'Ignasi. Per a Ignasi, la solució és l'església".

Les obres consisteixen en la decoració en mosaic de les vuit capelles laterals d'aquest temple barroc, la part superior del cancell i la rosassa. La il·luminació serà el punt culminant que permetrà la contemplació de tota l'obra en la seva immensitat de llums i colors mitjançant una vintena de làmpades de cristall dissenyades especialment. A part, s'ha dut a terme la restauració del paviment del presbiteri i tot el circuit elèctric.

L'obra de la Cova, un treball a contrarellotge

L'obra de Marko i el seu equip s'ha gestat i concebut al seu taller de Roma, on s'han dissenyat i construït les 93 cares i les peces amb més detalls de l'obra, com el rostre de Sant Ignasi que l'artista ens l'ensenya entre mans. Cada rostre i n'hi ha 93- ha comportat una setmana de feina. La resta d'espais, paisatges i peces com els vestits s'estan fent a la mateixa església, que sumará 550 m2 de mosaic.

La vintena de col·laboradors de Rupnik treballen a contrarellotge i poc després d'acabar la breu roda de premsa, ell també se'n torna a la feina. Alguns d'ells no han parat ni mentre par-

lava el seu director i és que a Manresa només s'hi estaran poc més d'una setmana per a enllestir tota l'obra i el temps hi juga en contra.

Les capelles i els exercicis

La decoració de les vuit capelles és un recorregut a partir dels **exercicis de Sant Ignasi** juntament amb imatges bíbliques. Abans d'arribar a la cova es podrà circular per les vuit capelles laterals del temple en un diàleg que podrà fer-se en diferents sentits de circulació. I és que les quatre setmanes en que basa el llibre d'exercicis: *Principi i fonament, la crida i la vida pública de Jesús, la Passió i mort, i la resurrecció i contemplació per assolir l'amor*, queden recollits a les vuit capelles. El cancell d'entrada completará l'obra explicant la *Missió de construir el regne de Déu*, un missatge coherent amb la sortida del temple que experimentarà qui hagi entrat.

El mosaic, l'art dels primers cristians

L'artista, enamorat de l'art del mosaic, explica que és un art que permet ser tocat i acariciat. "Quan ensenyo a treballar la pedra, el primer que ensenyo és agafar-la amb amor perquè

quan empres la matèria amb amor, la comparteixes. Quan fem els rostres, unim les pedres per mostrar l'expressió, tal com a les mans, on les pedres es dilueixen. Per això a les cares no hi ha ombres" explica Rupnik.

I és que ell i el seu equip valoren molt l'expressió del rostre, que ens fa diferents i per això cada rostre comporta tantes hores de feina: "S'ha de mostrar que la llum és vida i que la llum ve de dins, símbol de vida", afegeix Rupnik. I deixa ben clar una de les singularitats d'aquest art tan present al nostre país: "Treballar el mosaic, és comunitat, no es pot fer sol".

I és que l'equip d'aquest jesuïta eslovè el conformen una vintena llarga de persones de 10 nacions diferents on s'uneixen la tradició ortodoxa i llatina en comunió fraterna. De la mateixa manera, per als diferents mosaics s'han emprat materials provinents de tot el món, perquè, com l'església, són universals.

El Miquel Àngel del Segle XXI

Rupnik és un personatge polièdric. Jesuïta, docent en teologia, membre de l'Acadèmia Europea

de les Arts i de les Ciències i docent a l'Institut Oriental Pontifici i a la Universitat Gregoriana de Roma. Fins al moment, disposa de més de 130 obres repartides arreu del món, que reforcen el missatge de la universalitat de l'església. Tots aquests càrrecs els comparteix amb la direcció del seu taller a Roma juntament amb els exercicis espirituals ignasians que du a terme i per a molts crítics, ha estat rebatejat com el Miquel Àngel del segle XXI. No n'hi ha per menys.

Les dates clau

La direcció de la Cova preveuen obrir l'església en una jornada de portes obertes a la ciutadania prevista pel cap de setmana del 10 i 11 d'abril, especialment dirigida als manresans. A partir d'aquesta data, tothom que visiti la cova o assisteixi a l'eucaristia diària, podrà gaudir de l'obra de Rupnik en tota la seva esplendor.

No obstant, la inauguració oficial serà més endavant, el 31 de juliol, coincidint amb la festivitat de Sant Ignasi de Loiola, i serà presidida pel pare general de la companyia, el veneçolà **Arturo Sosa**, que donarà el tret de sortida als actes que s'allargaran fins al 2022.

L'artista i el lloc

Per a Rupnik, el fet de deixar a la Cova una obra seva "ha estat un gest de gratitud immensa" per la seva vida, i per les gràcies rebudes i en certa manera, una culminació com a jesuïta.

L'artista que oficialment acabarà la seva carrera artística amb la decoració del Santuari brasiler d'Aparecida, Manresa és un espai més íntim. Rupnik ho deixa clar: "La Cova de Manresa és un lloc on l'església va rebre fa cinc segles un Do, els exercicis de Sant Ignasi". I és que la seva obra pretén plasmar el que va fer Sant Ignasi, passar d'un catolicisme declarat a una fe viscuda. I afegeix: "Déu no és una cosa abstracta, sinó un Pare. Aquí, Ignasi s'adona que és salvat, s'allibera de si mateix i és capaç de servir i veure els altres. Aquest és el canvi que aquí hi té lloc.

Abans d'acabar la roda de premsa, preguntat per la seva obra arreu del món l'artista declara: "Anem a fer mosaics allà on l'església ens demana". I veient l'obra, hem d'agrair als jesuïtes de casa nostra la insistència en fer-lo venir a Manresa.

LA PASSIÓ

D'ESPARREGUERA

Text original: Ramon Torruella Música original: Josep Borràs

Ara,
més que mai,
La Passió

*Versió reduïda d'1 h 45 min, sense
entreacte, i seguint el protocol Covid-19*

2021

MARÇ 27 (19h)

ABRIL 2 (19h) 11 (11h) 17 (19h) 25 (11h)

MAIG 1 (11h)

Venda d'entrades a WWW.LAPASSIO.NET
per telèfon al 93 7771587 i a les taquilles del teatre

Fa uns anys la **Paula**, filla del filòsof **Josep Cobo**, em va veure pel carrer i va dir: “Mira, pare, l’home que va escriure la Bíblia!” i ens vam fer un panxó de riure. La Paula es referia al còmic de *La Bíblia dels Nens* que jo vaig guionar i en Picanyol va dibuixar. Tots els textos de *La Bíblia dels Nens* són citacions directes de la Bíblia, així que la meva feina va ser poc més que una concordança. Però si la Paula hagués vist en Picanyol i hagués dit “Mira, pare, l’home que va dibuixar la Bíblia”, no hauríem rigut pas de les seves paraules, perquè dibuixar les escenes de la Bíblia ha estat un repte molt seriós per als artistes cristians de tots els temps. I també ho va ser per a en Picanyol.

Dibuixar per a infants suposa formar-los un imaginari. En Picanyol sabia que molts dels adults ens hem fet una imatge de la Mare de Déu o de Jesús a partir d’una imatge que vam veure en una església. Per això era conscient que els nens que llegirien *La Bíblia dels Nens* podrien formar-se la imatge de la persona a partir dels seus dibuixos.

Sota aquesta tensió espiritual va dibuixar en Picanyol durant deu anys les històries de la Bíblia

Picanyol, l’home que va dibuixar Déu

i les vides de **sant Francesc d'Assís** i de **sant Ignasi de Loiola**, a més de llibres sobre la Misa, el Credo, el Parnostre i les Benaurances. Si un dibuixant pogués dibuixar agenollat, en Picanyol ho hauria fet. Però allò que el cos no li permetia, l'esperit sí va fer-ho. Totes les imatges que va dibuixar van néixer de la més gran humilitat, de la pregària continuada i del desig de no sufocar l'Esperit Sant.

Deia en Picanyol que dibuixar la Bíblia era com uns exercicis espirituals de Sant Ignasi per a un dibuixant; intentant de situar-se sempre "como si presente me hallase". Per això va haver d'adaptar l'estil que li coneixíem de l'Ot, el bruixot o dels còmics més humorístics a un estil més realista.

Però dedicar tantes paraules a parlar d'un dibuixant no li fan justícia, deixeu-me que contínui amb els seus dibuixos.

"Dibuixant l'Antic Testament m'ho vaig passar molt bé!"

A en Picanyol li agradava molt de dibuixar animals i poder dibuixar la Creació va ser un plaer per a ell. Fixeu-vos en aquest dibuix:

Podeu apreciar-hi el realisme en els animals, la complexa composició i l'espiritualitat de la imatge.

En Picanyol va dibuixar *La Bíblia dels Nens* dos cops. La primera per als DVD amb les pel·lícules de dibuixos animats i la segona per al còmic. Entre totes dues versions van passar anys, així que va tenir molt de temps per analitzar els dibuixos que havia fet per a les pel·lícules i quan va dibuixar el còmic el resultat va ser molt superior.

També li va agradar molt poder dibuixar Egipte, especialment la història de **Josep** i, si no l'haguéssim aturat a temps, s'hauria embrancat en la història de **Daniel** per fer-ne tot un llibre.

Deia que dibuixar els profetes no li havia costat gaire: una bona barba, un gaiato i endavant! Els

problemes amb els personatges els trobaria en el Nou Testament.

Els dibuixos de la Bíblia són molt diferents dels de l'Ot, el bruixot, tanmateix l'humorista encara hi era i en una sola vinyeta de les prop del mil que va dibuixar en va deixar la seva marca d'humorista, a veure si la trobeu!

"No vull dibuixar la Bíblia, vull dibuixar Sant Francesc!"

Quan vaig proposar a en Picanyol de dibuixar la Bíblia em va dir que no. Ell volia dibuixar la vida de Sant Francesc! I això que ja l'havia dibuixat dues vegades abans, una amb el seu propi guió i una altra amb textos de **Francesc Gamissans**. En aquells temps Barcelona Multimedia estava gairebé arruïnada i jo desitjava reventar-me

els pocs quartos que ens quedaven fent el Nou Testament per poder acabar la història de l'editorial amb una certa dignitat. En Picanyol, que sempre havia dit que "els dibuixants hem d'intentar no arruïnar els nostres editors" va cedir sota la promesa que si sobrevivíem al Nou Testament faríem la vida de Francesc. Amb una mica d'estira i arronsa va acceptar l'Antic Testament abans del *poverello* d'Assís i així va començar tot. El cas és que la Bíblia va fer renèixer l'editorial i vaig haver d'acomplir la dita: "A sants i a minyons, no els prometsis si no els dons". I en Picanyol era un sant i un minyó alhora.

Si tractem d'entendre en Picanyol a través dels seus personatges, amb l'Ot, el bruixot en trobem la ingenuïtat, la mirada innocent i el desig de canviar les injustícies del món. En Francesc d'Assís, en canvi, en Picanyol hi trobava el cavaller medieval i el sant que ell hauria volgut ser. Per això els dibuixos de la joventut de Francesc són els que més el van fer disfrutar.

Les dues primeres biografies que Picanyol va dibuixar acabaven amb la peregrinació a Roma per demanar l'orde al Papa. En la tercera biografia, el meu guió completava la vida del sant i en

Picanyol es va haver d'enfrontar amb les parts més difícils de la vida de Francesc. Es va bloquejar, no podia dibuixar més. Les paraules de la **Madre Milagrosa Bazán**, de les Servidores de Jesús del Cottolengo del Pare Alegre el van ajudar: "San Francisco hizo lo más conveniente para él y para su tiempo, para él y para su tiempo", les repetia com una lletania mentre dibuixava.

L'àlbum d'Ignasi de Loiola va ser el darrer que va dibuixar, amb un nivell de qualitat artística excepcional.

"No trobo el rostre de la Mare de Déu!"

Però les dificultats de debò en Picanyol les va trobar amb el Nou Testament. El primer problema el vam tenir amb el rostre de Maria: ens

lliurava tots els dibuixos dels primers capítols amb una Maria que no tenia cara, la deixava en blanc. Deia que no la trobava. Quan portava 100 rostres diferents dibuixats em va demanar si la podíem fer aparèixer sempre d'esquena i li vaig dir que prou, que el rostre número 100 seria el rostre definitiu de la nostra Maria. I així va ser.

"Si un deixeble hagués estat dibuixant!"

Quan va arribar l'hora de dibuixar Jesús, la cosa es va complicar encara més. En Picanyol deia que si algun dels deixebles ens hagués deixat uns esbossos, hauria estat molt útil, perquè el text de la Bíblia no descriu els trets físics dels personatges. Però el veritable problema va venir en la representació de les escenes i les ex-

pressions del rostre de Jesús. Veiem-ho amb dos exemples:

Fixeu-vos en aquest dibuix, l'evangelista Joan narra així: "Quan Marta va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l." I això és tot el que en Picanyol tenia per dibuixar la trobada de Marta amb Jesús. Però calia compondre una escena! Pere, al més proper, s'ho mira dret, Joan, al seu costat, assegut, i Jaume és el darrer a la dreta. En Pi-

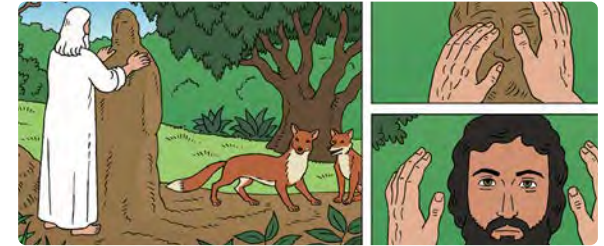
canyol sabia que Jesús havia agafat per la mà a la filla de Jaire, i va voler que aquest cop agafés totes dues mans de la seva amiga.

En la història d'Emmaús ens vam encallar. Això és el que trobem a l'evangeli de Lluc: "Aleshores Jesús els digué..." En Picanyol no sabia què dibuixar: "Amb quina expressió al rostre Jesús va parlar als deixebles d'Emmaús? Els renyava o els somreïa?". Va haver de prendre una decisió, jutgeu vosaltres el resultat.

"Com puc dibuixar Déu Pare?"

I va arribar l'hora de dibuixar Déu, Déu Pare. Allò encara era més difícil. Calia dibuixar Déu fent l'home amb les seves mans, el Gènesi diu: "va modelar l'home amb pols de la terra"

I l'home que havia dibuixat el rostre de Déu Jesús, va amagar el rostre de Déu Pare. Algunes de les edicions van transformar aquesta representació, com la que podeu veure a continuació de l'edició eslovena:

Va ser l'únic canvi que es va fer en els seus dibuixos en les més de 50 edicions de *La Bíblia dels Nens* que s'han fet arreu del món.

Veuran Déu cara a cara

Ha arribat l'hora pel Picanyol de retrobar-se amb el seu Pare celestial, així va dibuixar en el llibre dels Salms aquest moment.

En el llibre del Credo també va dibuixar l'arribada al Paradís. Em va dir que la persona que hi arriba és **Jean Valjean**, el protagonista de la novel·la de **Víctor Hugo** *Els Miserables*.

"A la ciutat hi tindran el seu tron Déu i l'Anyell. Els seus servents l'adoraran, el veuran cara a cara." (Apocalipsi 22,3-4)

A hores d'ara en Picanyol ja haurà contemplat el rostre de Déu. No dubto que d'entrada, com Job, davant de tanta bellesa s'haurà tapat la boca amb la mà. Però estic segur que quan sigui el moment tornarà a agafar el llapis i tornarà a dibuixar. I podrà ser, finalment, "l'home que va dibuixar Déu."

Descansa en pau, bon germà, fins que jo arribi, perquè a la terra el teu treball només va ser un pròleg pàl·lid de la teva obra en l'eternitat. Si Jesús ens diu que Ell treballa perquè el seu Pare sempre treballa, no dubto que en Picanyol continuarà treballant, per això la seva millor obra tot just comença ara. Al cel la retrobem!

TONI MATAS -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

EL NOSTRE REPTE, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

93 302 70 13

Escola Cristiana
de Catalunya

escola
concertada
al teu costat

Déu a l'escola

PER LAURA MOR
A SOLVITUR AMBULANDO

Les idees són com les cireres. N'estires una i te'n surten quatre. Fa un dies la Fundació Escola Cristiana de Catalunya em van convidar a moderar una taula rodona sobre **la pastoral del segle XXI** i encara hi dono toms. Des del periodisme religiós i atenent al llenguatge civil, sempre és bo aclarir que la cosa no va de menar cabres i ovelles a pasturar, sinó d'acompanyar processos de fe des dels centres educatius.

En la conversa, els participants van deixar de banda el desgast personal que suposa la lluita contra els elements. Vull dir que no van fer el ploricó contra el discurs antireligiós imperant dels uns, ni es van doldre de l'analfabetisme i la

indiferència religiosa dels altres. Coneixen els límits i els obstacles del dia a dia, però no s'hi conformen i tiren endavant. Sobretot van detectar oportunitats i van reclamar condicions.

Són educadors i han rebut l'encàrrec de transmetre el missatge de l'evangeli. Com diria **Jesús Ballaz**, són els que fan sonar "**la música de la fe**". Una melodia que, malauradament, no sona gaire en d'altres contextos. Per això la seva feina és tan necessària.

Bona part dels qui van parlar ho feien amb uns quants anys d'experiència. I, insisteixo, malgrat les dificultats, no han tirat la tovallola. Un fan-

tàstic indicador és veure com els brillen els ulls quan parlen de la feina encomanada.

Entre uns i altres van descriure el “pastoralista” ideal. Algú que sap dir que sí, que accepta l’encàrrec i el viu amb il·lusió. Algú que dona testimoni amb la seva vida. Un líder positiu, que coneix bé l’escola. Atrevit, proactiu, propositiu. Flexible, proper, familiar. Capaç de captivar. Una persona audaç i creativa, que viu en la pròpia pell “l’experiència pasqual”.

Però per promoure el missatge de Jesús a l’escola, calen condicions. Reivindiquen recursos, temps, carisma, mans, projecte, seguiment. Demanen respondre a un pla concret i que se’ls acompanyi. Especialment des de la direcció del centre. L’opció per l’evangeli no pot ser el tabú que ha de passar discret el dia de portes obertes. De vegades em pregunto quants clics cal fer en el web d’una escola per esbrinar si és o no un projecte d’inspiració cristiana.

No, al capdavant no hi pot haver un docent que sent que li han penjat la llufa de la pastoral, com si fos un afegit, un subaltern o un com-

plement. Dels temes de fons que van sortir a la taula rodona, aquest segurament va ser el més subratllat. Treballar la fe no pot ser un element accessori. Ni un àmbit delimitat per un horari lectiu. O ho agafa tot, o serà destinat a la marginalitat i a la indiferència.

Tot i que aquest rol quasi decoratiu té els seus adeptes. “A alguns ja els està bé que els empolvorem de tant en tant amb una mica de valors cristians”, van reconèixer. Però, no. Al fons de la qüestió, hi ha fonaments, identitat, caràcter. I sense aquest pal de paller, la proposta s’esfondra.

De la mateixa manera, cal una visió comunitària del projecte. Alerten que “sense comunitat hi ha el perill de la fragmentació”. **Calen els vincles**, la complicitat del claustre, fer camí amb les famílies i amb la resta de l’escola. Però no només com a comunitat educativa, sinó en context amb el barri o el poble, i atent a les seves necessitats. O sigui, implicació i compromís en el món local.

Em sembla que en aquest model no hi cap una interioritat egoista, ni se centra en cap cas en el

benestar personal. Toca fer un pas més. Un pas cap als altres, que és un pas transcendent, cap a Déu. Per tant, qui porta la pastoral, a banda de tenir capacitat de lideratge, haurà de tenir un punt provocatiu, saber com descol·locar alguns esquemes de pensament. Des d’una interioritat que qüestiona, que incomoda i que fa créixer les persones.

No ens enganyem. Darrera de qui està penjant els cartells de la campanya solidària hi ha la pregunta que **sempre torna**. La pregunta sobre Déu. I s’ha d’afrontar. És urgent. I depassa absolutament una hora de taula rodona. Algú va dir que abans convé superar el bloqueig mental que per dins nostre repeteix: “No m’ho puc creure”.

És una bona notícia saber que l’escola cristiana no deixa d’afrontar la pregunta sobre Déu. I que repensa, en diàleg amb el món, com traçar aquest camí ineludible. La Pasqua que s’apropa vindrà carregada de cireres. Atents.

Fotografia: Ateneu Universitari Sant Pacià.

Francesc Torralba: “És una simplificació terrible associar morir dignament a eutanàsia”

Dignitat. Una de les paraules més polisèmiques i “abusivament tractades” en la qüestió i debat de l'eutanàsia, segons indica el professor i filòsof **Francesc Torralba**. El director de la Càtedra Ethos de la Universitat Ramon Llull apunta que empram sovint el concepte de dignitat però no tan sovint definim què vol dir. Quan ho fem, afirma, “hi ha una gran diversitat hermenèutica”. El fet evident és que tots volem morir amb dignitat. Quan gratem, però, “ja no queda tan clar a què ens referim per morir dignament”. Aquestes reflexions formen part de la Jornada ‘Eutanàsia, ben viure, ben morir’, organitzada aquest dimecres i dijous per l'**Ateneu Universitari Sant Pacià** i l'**Institut Borja de Bioètica de la Universitat Ramon Llull**.

Només agafant el pensament modern podem veure que la noció de dignitat varia en els autors. Torralba ha posat damunt la taula dues grans nocions de dignitat confrontades. En primer lloc la noció de dignitat que vincula la paraula a l'autonomia. Aquest pensament és aquell que afirma que “quan aquesta autonomia es veu alterada la dignitat es va perdre”.

La segona noció, amb la qual Torralba s'hi sent també més còmode, és aquella que pensa en

la dignitat com a concepte inherent. “Aquesta idea present en la declaració universal dels Drets Humans i que indica que la dignitat depèn de l'ésser i no de les facultats mentals ni de l'obrar”. L'autor modern que desenvolupa aquesta idea és el filòsof **Jacques Maritain**.

Aquesta segona noció apunta que la dignitat emana del mateix ésser, que és independent del seu estat de fragilitat, i que la persona, apunta Torralba, “és mereixedora de respecte i cura independentment de les situacions que visqui o es trobi”. És un intengible inviolable, com s'indica per exemple en la Constitució alemanya.

Mort digna

I és que Torralba veu imprescindible distingir aquestes dues nocions per saber de què parlem quan parlem de dignitat. L'altra expressió emprada sovint en el tema de l'eutanàsia, la de morir dignament, també creu que ha estat “molt segrestada i associada a l'eutanàsia”. No anem tan ràpid, demana el filòsof, perquè recorda que l'expressió té un significat més ampli.

I què vol dir, doncs, morir dignament?. Per a Torralba evoca a morir sense patir. “Control de

Fotografia: Ateneu Universitari Sant Pacià.

síntomes físics, socials i espirituals”. Per ara, explica, el que tenim a l'abast i millor són les cures pal·liatives. Hi ha un segon element a tenir en compte en la mort digna. La possibilitat del comiat, del ritual, del símbol. “El drama de la pandèmia va ser la impossibilitat de l'adéu.

Per a mi morir dignament és poder acomiadar-se del teu cercle afectiu”.

Un tercer significat de mort digna és morir en el temps adequat, el kairós dels grecs. “Tot allò que sigui allargar la mort és una mala praxi”,

reconeix, però la crítica a la distanàsia, l'obstinació terapèutica, no vol dir eutanàsia. També apunta per mort digna el morir serenament. "Té a veure amb la impressió d'haver fet allò que calia fer. La missió en el món", el propi dharma dels qual parlen els budistes. "Quan no es produeix hi ha neguit". Sòcrates per exemple va tenir aquesta mort.

Finalment també implica morir reconciliat, curar ferides, vincular persones que van trencar el vincle en el passat. "No hi ha mort digna i serena si hi ha culpa i angoixa". I també per a Torralba morir dignament vol dir morir justament. "Quan hi ha tantes persones que no tenen els mínims, materials, fàrmacs, o d'atencions, la mort digna és només per a uns". I si la mort digna, reconeix, és intrínseca a la persona hauria de ser per a tothom. "Hem hipertrofiat l'auto-nomia i hem oblidat la justícia".

I finalment morir dignament també vol dir morir amb reconeixement i gratitud. "Sentir el reconeixement dels altres, que no cal ser

amb grans platerets, sinó poder dir-li a cau d'orella a aquella persona tot el que ha aportat a la comunitat".

Torralba ha volgut deixar clar que després de tants matisos i polisèmia d'un sol concepte li sembla "una simplificació terrible associar morir dignament a eutanàsia". Qui mor dignament, apunta, amb comiat, seré, reconciliat, "mor dignament i sense necessitat d'aplicar l'eutanàsia".

Parlar de la mort

I si el concepte de dignitat és complex també ho és el concepte de la mort, en genèric. La religiosa del Sagrat Cor, llicenciada en medicina i teologia i **recent nomenada** pel **papa Francesc** com a membre ordinari de la Pontificia Acadèmia per la Vida, **Margarita Bofarull**, afirma que la mort ens posa davant del sentit de la vida mateixa. Com a metges, explica, no se'ls ha preparat per acompanyar a morir ni tampoc per assumir el fracàs de les mesures terapèutiques. "Acostumats a la tècnica i a aconseguir-ho tot,

la mort representa el fracàs del nostre poder". I és que per a Bofarull pensar la mort "ens fa pensar en la vida". Vida i mort van de la mà, i la bona mort, apunta, "ve d'un final pacificat i reconciliat". La vida és un procés però la cultura immediata que vivim, reconeix, no ajuda. "Com una fruita a qui trenques la closca abans d'hora i el fruit és amarg. Hi ha vides inútils si portem posades les ulleres de la rendibilitat".

El final de vida, explica, "és paradoxalment temps de ser i no temps de fer". Tota vida humana, afirma, té la mateixa dignitat, i sovint banalitzar la mort ens pot portar "a banalitzar la vida". Abordar el sentit de la vida i el sentit de la mort s'ha de fer comunitàriament, demana Bofarull, i recorda que el discurs sobre la vida i la mort ha de ser "solidari i no solitari". Con-vivim i con-morim, puntualitza. "La vida humana és un bé personal però també un bé comunitari i hi ha morts que ens acusen a tota la humanitat".

Fotografia: Càritas Diocesana de Tarragona.

Càritas Tarragona acompanya 104 persones en el procés de regularització

El projecte Arrelat de Càritas Diocesana de Tarragona està duent a terme cursos de formació en competències lingüístiques bàsiques en català, coneixements laborals i d'estrangeria i coneixements de l'entorn a persones migrades en situació irregular. En total entre els mesos de gener a juliol de 2021, es faran 8 cursos de 120 hores cadascun, que ajudaran fins a 104 persones en el procés de regularització. Es realitzaran al Vendrell, Tarragona, Salou, Cambrils i Torredembarra. Tots els cursos són presencials, per facilitar que les persones participants estableixin vincles i xarxes de suport entre elles.

CÀRITAS TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Fundació Pere Tarrés.

S'obren les inscripcions a les colònies d'estiu de la Fundació Pere Tarrés

Pocs dies després que el Procicat autoritzés la realització d'activitats de lleure amb pernoctació i que per tant auritzés de facto les colònies escolars, la Fundació Pere Tarrés ha obert també les **inscripcions per a les colònies d'estiu** d'aquest any. Ho fa amb l'aval del bon funcionament de les colònies i casals de l'estiu 2020, en què, tot i ser un any atípic, més de 21.000 infants i joves van poder gaudir del lleure amb una incidència del Covid-19 ínfima: en total, en totes les activitats d'estiu organitzades per la Fundació només es van registrar 10 casos, la meitat dels quals d'adults.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Fundació Migra Studium.

Migra Studium i Irdia reclamen un règim de visites als interns del CIE

El passat 5 d'octubre de 2020, la Brigada Provincial d'Estrangeria del Cos Nacional de Policia informava de la reobertura del CIE, la privació de llibertat de 81 persones i la suspensió cautelar de les visites al CIE. Ben aviat, el 9 d'octubre, Migra Studium demanava al Jutjat d'Instrucció 1 de Barcelona l'aprovació d'un pla de contingència front el COVID-19 al Centre. Durant els mesos d'octubre i novembre, les dues entitats van encapçalar una incessant labor d'aclariment i definició de les regles de joc dins del CIE en el nou context de pandèmia.

FUNDACIÓ MIGRA STUDIUM | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Angelita Guala.

Tot just fa 20 anys, diversos grups de persones migrades i gent que s’hi solidaritzava es van tancar a esglésies i parròquies reivindicant “papers per a tothom”. La religiosa teresiana **Maria Victòria Molins** hi va ser present, des de la parròquia del Carme del Raval. Molins és una de les cares visibles de l’Hospital de Campanya i és coneguda pel seu treball al barri del Raval, així com en l’acompanyament de persones preses. Coincidint amb el vintè aniversari de la tancada migrant i l’acte d’homenatge públic que es farà a Molins en commemoració del seu 85è aniversari aquest diumenge 28 de març, publiquem aquest article escrit per la religiosa.

El meu record és el d’una experiència que ens va marcar al Raval i que va suposar-hi un abans i un després. Aquell 2001, com els anys anteriors, el nostre barri anava canviant d’aspecte contínuament. Els immigrants que arribaven, canvien any rere any la fesomia del barri. Ja no eren només dones llatines –soles en un principi– i que a poc a poc anaven fent créixer el barri quan aconseguien l’agrupació familiar. O les famílies del nord d’Àfrica– els nostres veïns de Marroc o Argèlia– que van ser dels

Què en queda d’aquella “tancada” de fa 20 anys?

primers moviments migratoris que ens van afectar. És veritat que ja tots ells, havien patit i lluitat en la mida del possible per aconseguir legalitzar la seva situació, però sense unir d'alguna manera molt efectiva les seves forces. Però la nova arribada de la migració asiàtica, en especial de Pakistan i Bangladesh, va suposar un canvi: els nouvinguts tenien un caire més contestatari davant la problemàtica de la seva legalització i un sentit associacionista molt més gran.

Totes aquelles persones que ja en aquells anys estàvem en projectes socials al barri recordem molt bé i amb gran emoció aquell 7 de març del 2001, en el qual es va posar fi a una de les accions reivindicatives no només més col·lectives sinó amb més eficàcia: al crit de "Papers per a tothom" es posava fi a 47 dies de tancada de més de 700 immigrants en una desena d'esglésies de Barcelona.

Jo vull revivre l'experiència viscuda no tan sols aquells dies de tancament, sinó el dels anys següents que van canviar un tipus de relació des de les hores mantinguda durant tots aquests anys al nostre barri del Raval.

Però vull també reflexionar sobre la situació actual respecte a les reivindicacions que van fer història. Jo vaig viure l'experiència en la meua parròquia del Carme, en ple Raval sud. Sempre recordaré aquella Quaresma en la qual l'aroma característic de les esglésies, l'encens, va ser substituït -acabada la vaga de fam dels primers dies- pel característic olor de les espècies de la cuina paquistanesa.

Recordo les manifestacions a les que ens afegíem per ajudar-los els dies abans de posar-se en rigor la nova Llei d'estrangeria aprovada en el Congrés per l'àmplia majoria del PP de **José M. Aznar**. N'havien fet el mateix cas que es fa a la majoria de manifestacions: cap. I van ser aquests nous immigrants els que, quan només faltaven dos dies perquè entrés en vigor, van decidir les famoses tancades que començaren en el Pi, i continuaren en diverses esglésies entre altres, la nostra.

Ja s'ha parlat prou d'aquelles jornades, de la solidaritat del barri, de les amistats creades durant aquelles hores que convivíem amb ells, compartíem el que teníem i intercanviàvem les nostres riqueses culturals. Inoblidable!

Per una vegada excepcional, aquelles reivindicacions van ser d'alguna manera escoltades. Un èxit sense precedents, perquè es va aconseguir arribar a una sorprenent negociació que tingué com a resultat la firma d'un acord a l'endemà per a la regularització de gairebé tots els tancats. Mesos més tard, l'executiu espanyol ampliava els termes del pacte i va accedir a revisar els expedients que s'havien quedat fora del procés de regularització extraordinari del 2000. Això va permetre que milers de persones obtinguessin la residència legal.

Parlaré breument de dos vessants i els resultats d'ambdues. La que podíem dir humana i veïnal, els efectes de la qual encara són positius i enriquidors. I aquella que té més relació amb la reglamentació, la política migratòria i la situació legislativa actual en aquest tema. Que no diria jo que ha estat tan positiva.

De la primera va sortir, només acabada les tancades, una Associació que encara perviu: el GIR, grup interreligiós del Raval. Durant el 10 primers anys es va treballar conjuntament per a conèixer millor les diferents cultures amb tres actes multitudinaris a l'any: un de caràcter cul-

tural, organitzant xerrades sobre temes que caracteritzaven a cada cultura: la família, la dona, el treball, l'art, etc. Un segon de caràcter religiós: de vegades a una església catòlica, altres a una mesquita, un temple cristià a una sinagoga, ens reuníem les tres religions monoteistes al voltant dels tres llibres sagrats: la Torà, la Bíblia i l'Alcorà i pregàvem junts amb temes que ens unien a tots. I una tercera trobada, festiva, amb el folklore i la gastronomia corresponent a cada cultura.

Ara, quan ja ens coneixem força i no son necessàries masses explicacions, continuem amb les trobades que ens uneixen i ens agermanen.

Anem a la segona vessant. Han passat vint anys i la llei d'estrangeria del 2000 va ser després modificada i reformada en el 2020.

Ni sóc experta en lleis, ni és el lloc aquí per estendre'm en el tema. Però el que sí puc parlar amb

coneixement de causa es del patiment de molts immigrants actuals per les ordenacions que sovint es deriven dels reglaments i que compliquen molt més el dia rere dia del seu compliment. Començant per la burocràcia lenta i feixuga.

Si en el segle XIX, **Mariano José de Larra**, es lamentava del "Vuelva usted mañana" que entorpia tan la vida quotidiana, no se si es pitjor -sobretot per aquell que no domina ni la cultura ni la llengua- la paciència que suposa omplir pàgines d'Internet o escoltar pel mòbil: "Si vostè vol parlar de tal problema, premi l'1, si vol informació, premi el 2.... ", amb música inclosa cada vegada.

Això pel que fa a la burocràcia i a la lentitud exagerada dels termes per aconseguir les coses, agreujat tot això per la crisi de la pandèmia.

Però molt més greu resulten els fets que es deriven de la legislació i que donen per resul-

tat un dels problemes fonamentals de molts immigrants: la llarga espera entre el permís de residència i el del treball. Resultat d'això sabem molt bé que és la situació de pobresa greu, sobretot d'alguns col·lectius joves, l'augment de l'economia submergida i per tant la manca de cotització de la Seguretat Social.

Això és el que volia expressar avui, com a testimoni presencial d'aquell moment clau per a la política de immigració que fou el març de 2001.

M. Victòria Molins és religiosa teresiana i impulsora de l'Hospital de Campanya de Santa Anna

ta-tum

LLIBRES QUE BATEGUEN

www.ta-tum.com

LA PLATAFORMA DE LECTURA
ON LA LITERATURA
COBRA VIDA

BAULA

“Si Jesús visqués ara, tindria un compte a Tik Tok”

El catolicisme s'està viralitzant a la xarxa social Tik Tok de la mà d'un grup de consagrades que trenquen amb els estereotips de la vida religiosa per transmetre el missatge de Jesús a diferents generacions d'usuaris. Les germanes **Josefina Cattaneo** (@joseecattaneo), **Judith de Jesús Sace** (@judithbio90), **Marta Moreno** (@sor_selfie) i **Xiskya Valladares** (@xiskya) han compartit amb Catalunya Religió la seva experiència en aquesta xarxa social. Elles ho tenen clar: si la gent està a Tik Tok, Jesús també ha de fer-ho.

La quarantena per la pandèmia de la Covid-19 va ser el punt de partida perquè diverses dones de l'Església Catòlica s'iniciessin a la xarxa social de vídeos ultracurts. “Vaig decidir obrir un compte a Tik Tok perquè estàvem vivint un moment de molta desesperança, molta tristesa, molt aïllament, i la gent, més que mai, estava en xarxes socials”, explica Josefina, germana de la Congregació Mercedàries de l'Infant Jesús, situada a la ciutat argentina de Còrdova. Des de llavors, ha acumulat més de 130 mil seguidors. Amb carisma i alegria, aquesta jove de 26 anys es proposa transmetre el missatge de Jesús mitjançant **balls**, **acudits** i reflexions divertides. “De vegades, no parlo de

Jesús de manera explícita, però sé que amb el que comparteixo, d'alguna manera, estic parlant d'ell", sosté.

Marta, de la Comunitat de Religioses Jesús Maria de Colòmbia, es va aventurar a la xarxa social motivada per la seva neboda de 14 anys, "que viu enganxada a Tik Tok". Volia mantenir el contacte amb les alumnes dels tres col·legis que té a càrrec la seva comunitat a la ciutat colombiana de Medellín. Ràpidament, els seus vídeos van captar l'atenció d'usuaris de diferents parts de món. Avui compta amb més de 300 mil seguidors, amb els qui genera empatia a través de l'**humor**. "No m'imagino un Jesús amb cara de pomes agres, com diu el Papa, sinó un Jesús alegre i proper", expressa Marta després d'assegurar que el sentit de l'humor és part del valor evangèlic. Per a ella, Jesús veuria Tik Tok com un mitjà per a traslladar la paraula de Déu i, per això, segurament, utilitzaria aquesta xarxa social. "Si Jesús visqués ara, tindria un compte a Tik Tok", remata Josefina.

Motivar l'interès per la religió catòlica

Tik Tok, sense dubte, és una eina útil per motivar l'interès dels usuaris pel catolicisme. En

oferir titulars divertits "de temes super elevats", com el religiós, es converteix en "un trampolí per picar la curiositat de la gent", aprecia Marta. "A Tik Tok es dona un caramel perquè la gent vulgui anar a més", hi coincideix Xiskya, consagrada nicaragüenca i professora de Community Management al Centre d'Ensenyament Superior Alberta Giménez (CESAG) a Mallorca. Dels seus més de 440 mil seguidors rep multiplicitat de preguntes.

Els temes més recurrents en el seu perfil són l'homosexualitat, el pecat i l'esoterisme. "El fet d'estar a les xarxes socials dona l'oportunitat a la gent de preguntar sense gaire molèstia", apunta al mateix temps que assegura que "això és un servei d'ajuda per a la gent". És que Tik Tok permet traslladar el llenguatge teològic al llenguatge pràctic. "És una manera d'aterrar la teologia a la vida i, així, que la gent vegi que sempre estem presents", hi afegeix Marta.

Trencar amb els estereotips de la vida consagrada

La presència de les germanes a Tik Tok també ha permès trencar amb els estereotips existents sobre la vida consagrada. "Hi ha força ignoràn-

cia religiosa perquè es creu que ens passem el dia resant, que vivim sense relacions socials i que no tenim hobbies", assenyala Xiskya, convençuda que reflectir la seva vida quotidiana a Tik Tok permet trencar amb l'estereotip. El seu dia a dia "és una cosa que la gent considera misteriós, perquè, generalment, no coneix a persones consagrades que es diverteixin i gaudeixin la vida com qualsevol altre". Això l'ha motivat a elaborar vídeos ultracurts que reflecteixen la seva **rutina** diària: es mostra esmorçant, treballant, o gaudint dels peixos que té en un petit aqüari.

"Crec que el meu contingut es va fer viral perquè trenca tabús", diu Judith, consagrada mexicana que es va llançar a la xarxa social amb un *lip sync* (sincronia de llavis) de la versió catòlica de **Tusa**, l'èxit musical de **Karol G** i **Nicki Minaj**. Els seus vídeos, que adapten reptes virals o modifiquen cançons per transmetre el missatge de Jesús, s'han convertit en un fenomen. Avui, compta amb més de 510 mil seguidors. "En els meus vídeos, busco transmetre que una religiosa no és amargada, avorrida o algú que no sent", explica Judith en insistir que ella és humana i, com qualsevol altra, li agrada divertir-se. "El meu objectiu és que la gent tingui una referent religiosa diferent", conclou.

En el mateix sentit es pronuncia Martha en considerar que cal mostrar “un rostre alegre de la vida consagrada” perquè la gent s’adoni que “és multifacètica i que s’ha quedat amb un estereotip molt antic”. Josefina, per la seva banda, assegura que la comunitat religiosa travessa un desafiament molt gran perquè ha de “demostrar-li al món que els consagrats són gent d’aquest temps que fa una opció preferencial per Jesús”. És molt important reflectir que “hi ha moltes i molts joves que se la juguen per Jesús”, insisteix.

L'efecte sorpresa del gènere femení

El fet que les dones de l'Església Catòlica es llancin a Tik Tok és, sens dubte, una manera de

trencar aquests estereotips, ja que la gent està acostumada a veure el gènere masculí de l'Església, és a dir, als religiosos. “Ha sorprès que les consagrades siguin a Tik Tok”, assegura Xiskya, qui per celebrar el Dia Internacional de la Dona, el 8 de març, va realitzar una **publicació** advocant pel respecte, la promoció i la dignitat de les dones de tot el món.

“Veure una religiosa a xarxes socials és una cosa nova, un factor sorpresa, ningú s’ho esperava”, indica Judith en considerar que crida l’atenció “veure una manera diferent de la que s’acostuma a imaginar, és a dir, a l’espiritual i prudent”. El seu ingredient per captivar a la gent i fer que el fenomen creixi exponencialment és mostrar-se com una religiosa “alegre i lliure”. Com

bé publica al seu **perfil de Tik Tok**, considera que aquestes qualitats, al costat de l’amor i el respecte, són les que ha de tenir una dona líder al món modern.

“A poc a poc, les dones religioses comencem a tenir protagonisme, tot i que encara tenim una església molt clerical”, sosté Marta. Per celebrar el 8 de març, la religiosa colombiana **va publicar un vídeo** a Tik Tok amb les seves companyes de congregació, on es refereixen a la dona com una persona valenta i emprenedora que s’accepta, s’estima i es valora com és, sense caure en els prototips que imposa la societat.

Fotografia: Arquebisbat de Tarragona.

“Els creients són interlocutors vàlids per parlar en els mitjans de tot tipus de temes”

Hi ha religions que pel pes social, històric i demogràfic tenen un pes més grans en els mitjans de comunicació. D'altres, en canvi, perillan de ser invisibles en l'esfera mediàtica. El **Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa** acaba de publicar el seu cinquè document que porta per títol *Diversitat religiosa i mitjans de comunicació: una voluntat de diàleg*. Un text en què es convida els mitjans de comunicació a prestar atenció al dia a dia de les comunitats religioses.

En la bombolla mediàtica actual, afirma el president del Consell Assessor i professor, **Francesc Torralba**, “hi ha molt soroll, tòpics i inclús fake news”. El document, lluny de ser cap crítica als mitjans de comunicació ni a les comunitats religioses, proposa “de manera positiva” com desfer tòpics i com identificar elements per propiciar que sobretot les minories religioses “tinguin espai als mitjans”.

Una informació religiosa desconeguda

I és que cada cop la societat és més conscient que els valors de la gent són diversos, recorda el professor i relator del document, **Francesc Xavier Marín**, el que fa que sigui il·lusori, reconeix, “pretendre clares unanimitats sense

abans establir diàleg i argumentació". Això en una societat com la nostra, dita de la informació i comunicació, passa indefugiblement per una construcció mental a base del que ens arriba dels mitjans de comunicació.

Ara bé, tot professional de la comunicació, recorda Marín, "sap que hi ha uns certs protocols d'actuació per a molts tipus d'informació". Els esports tenen el seu propi llenguatge, la cobertura d'una roda de premsa un altre, la informació econòmica uns tempos. I la informació religiosa?

"No necessàriament existeix un protocol ni una manera de procedir pel món de la informació religiosa". Una ignorància del fet religiós que se suma al fet que els creients no només són interlocutors hàbils per parlar de temes de litúrgia o fe, sinó que, segons Francesc Xavier Marín, "els creients són interlocutors vàlids per parlar de tot tipus de temes en els mitjans de comunicació". La religió, afirma, "adreça una mirada que no s'esgota només en la litúrgia, sinó que proporciona unes ulleres per mirar la realitat. No cal pensar en creients només per parlar d'informació religiosa".

Bones praxis mediàtiques

El document, però, s'allunya de concrecions i exemples i adopta un to orientatiu i acadèmic. En una trentena de pàgines es destaquen primer les dificultats i les oportunitats que presenta la singularitat de les religions en els mitjans de comunicació. Un segon bloc detalla la importància del pluralisme en la gestió comunicativa. I, finalment, es proposen uns principis i unes recomanacions de bona pràctica cap els professionals de comunicació.

De la primera part en destaca la informació sobre la jerarquització necessària de la informació per part de l'audiència. El nostre món fa impossible estar al corrent de tot i ens obliga a seleccionar la informació, jerarquitzar-la per construir-nos una imatge del món. Un dels reptes dels mitjans, expliquen, "és no perdre de vista que la línia clàssica entre emissor i receptor està cada cop més difuminada", i ens movem ja en un panorama informatiu on tots podem ser emissors. Això, apunten, comporta també una dificultat, "la manca d'ètica d'alguns usuaris ja que els particulars no responen a un codi deontològic". Això repercuteix en la in-

formació, també la religiosa, que sovint passa "per mitjans informals i descontextualitzats". Cal destacar també alguns apunts de les dinàmiques comunicatives que les comunitats religioses sovint obliden. Els mitjans, recorden des del Consell Assessor, "han entrat de ple en la cultura participatva. No es limiten a replicar informació sinó que generen contingut". Des del Consell es recomana a les comunitats religioses que vetllin "per ser presents en el món mediàtic, creant fòrums interns i també cercant mitjans per fer-se visibles".

"No necessàriament el temps amb el que treballen les religions és el temps dels mitjans de comunicació". Recorden que els mitjans viuen ja el minut a minut i cal saber trobar el moment oportú per fer visible el missatge. "Per molta gent allò que no apareix als mitjans és invisible".

En definitiva recorden que uns mitjans de comunicació atents al dia a dia de les comunitats religioses presents a casa nostra "visibilitzaran que els valors religiosos són patrimoni del conjunt de la societat".

Fotografia: R. Ripoll.

Omella: "Cal mostrar a la generació actual i futura la bellesa de la família"

La basílica de la Sagrada Família ha acollit l'acte inaugural diocesà de l'Any de la "Família Amoris Laetitia". Els directors del Secretariat diocesà de pastoral familiar, **Dolors Parellada** i **Xavier Padilla**, han estat els encarregats de conduir un acte presidit pel cardenal **Joan Josep Omella**, acompanyat del bisbe auxiliar de Barcelona, **Antoni Vadell**. Durant la celebració, el cardenal Omella ha assegurat que "ens falta tornar a mostrar a la generació actual i futura la bellesa de la família".

ESGLÉSIA BARCELONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Arquebisbat de Tarragona.

El nou consell de pastoral diocesà de Tarragona es reuneix per primera vegada

El **nou Consell de Pastoral Diocesà**, constituït el passat dia 12 de gener, s'ha reunit aquest passat dissabte, dia 20 de març, al Centre Tarraconense El Seminari. Presidit per l'arquebisbe **Joan Planellas**, aquest organisme està format per trenta-cinc membres en representació de tota l'arxidiòcesi i té com a missió "investigar i ponderar tot el que es refereix a les activitats pastorals, i proposar-hi conclusions pràctiques", tal i com s'indica en els seus estatuts.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Catalonia Sacra presenta l'agenda 2021 amb una quarantena d'actes

Una quarantena de visites, conferències i tallers conformen l'agenda d'activitats de 2021 de Catalonia Sacra. Entre març i novembre, 19 comarques del Principat i una del País Valencià acolliran una nova edició d'aquesta programació d'activitats única que vol donar a conèixer el patrimoni cultural de l'Església i que és fruit del treball en xarxa dels bisbats amb seu a Catalunya. La **presentació de la programació** s'ha fet aquest dimecres, 24 de març, al cor dels canonges de la Catedral de Vic.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuit

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com

www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

La rereguarda de Jesús a Jerusalem

PER JOSEP LLIGADAS
A UNA FONT QUE RAJA SEMPRE

Diumenge que ve, el diumenge de Rams, sentirem dues petites històries que a mi, quan vaig començar a entendre-les, em produïen un gran desconcert acompanyat d'una gran admiració.

Em refereixo a aquell moment en què Jesús, quan s'acosta a Jerusalem amb els seus deixebles, n'envia dos a una casa propera a agafar un pollí que hi ha fermat a l'entrada, amb l'encàrrec que si algú els diu res responguin que venen de part del Mestre; els deixebles ho fan així i, efectivament, es poden endur l'animal sense cap problema. I aquell altre moment en què, el Dijous Sant, Jesús envia els deixebles a una casa deter-

minada, perquè allà hi haurà algú que tindrà una sala a punt per fer-hi el darrer sopar.

Jo entenia aquestes dues històries com una mena d'intervenció divina que feia que aquells desconeguts estiguessin disposats a satisfer les peticions d'un personatge a qui no coneixien de res. I, ja dic, en sorprenia i m'admirava. Fins que vaig començar a entendre que darrere aquelles històries no hi havia cap especial intervenció divina, sinó tota una altra cosa. Concretament, el que hi havia era que Jesús, a Jerusalem i en el seu entorn, hi tenia tota una xarxa de bons contactes.

Els evangelis sinòptics, o sigui Mateu, Marc i Lluc, són els que ens ofereixen els fets i les paraules de Jesús d'una manera més propera a com realment devien esdevenir-se, mentre que el quart evangeli, el de Joan, tendeix, en canvi, a oferir-nos pocs fets i molta teologia. Però, en canvi, l'evangeli de Joan presenta una estructura narrativa i determinats detalls concrets que resulten molt més convincents que l'estructura dels sinòptics. Bàsicament, l'evangeli de Joan presenta el desenvolupament de la missió de Jesús al llarg d'uns dos anys i mig, amb diverses anades a Jerusalem, en l'última de les quals serà detingut i mort. I en canvi, els sinòptics tenen un esquema molt més simple: Jesús, després de ser batejat per Joan, s'està un temps al desert i després se'n torna cap a Galilea, d'on no es mourà fins a la festa de Pasqua, quan anirà a Jerusalem i serà detingut i mort.

Tots els indicis apunten que la missió de Jesús va ser, efectivament, més llarga que l'any escàs que suposen els sinòptics, i que va estar diverses vegades a Jerusalem. I, en aquestes anades a Jerusalem, Jesús no s'està d'anunciar la seva bona nova, i de captar una quanta gent que, sense convertir-se en seguidors itinerants seus,

sinó quedant-se a casa i continuant amb la seva vida de sempre, esdevindran simpatitzants de Jesús o més que simpatitzants: deixebles en el sentit més ple de la paraula. Els contactes més clars són sis persones o famílies, tres a Betània, un poblet a tres quilòmetres de Jerusalem, al vessant oriental de la muntanya de les Oliveres, i tres més a Jerusalem mateix.

A Betània, els més coneguts són la família de Marta, Maria i Llätzer, que l'evangeli de Joan diu que eren amics de Jesús, i a la casa dels quals Jesús segurament s'allotjava quan era a Jerusalem (Joan 11,1-44; 12,1-11 parla d'ells explícitament; Lluc 10,38-42 en parla sense esmentar el lloc; Mateu 21,17 i Marc 11,11 diu que Jesús quan era a Jerusalem dormia a Betània). L'altre contacte a Betània és un home conegut com a Simó el Leprós, que acull Jesús a casa segons expliquen Mateu 26,6 i Marc 14,3. I finalment, d'aquells voltants, entre Betània i Betfagué, que és un altre poblet proper, eren també els propietaris del pollí del diumenge de Rams (Marc 11,1-3; Mateu 21,1-3; Lluc 19,28-31; a Joan 12,13-14 no ho explicita, però en tot cas els versets anteriors deixen clar que aquella nit Jesús havia dormit a Betània).

A Jerusalem el contacte més important era el propietari de la sala on Jesús i els deixebles van celebrar el darrer sopar (Mateu 26,17-19; Marc 14,17-16; Lluc 22,7-13), una trobada que Marc i Lluc presenten amb un cert toc de reunió clandestina quan expliquen que un home amb una gerra d'aigua serà el seu enllaç. L'altre contacte és Josep, natural d'Arimatea però que devia viure a Jerusalem, un home ric i membre del sanedrí, del qual l'evangeli parla anomenant-lo explícitament "deixeble de Jesús" (Mateu 27,57 i Joan 19,38, amb l'afegit, en el cas de Joan, que ho era "d'amagat per por dels jueus"), que és qui demana a Pilat poder enterrar el cos de Jesús (Mateu 27,57-60; Marc 15,42-46; Lluc 23,50-54; Joan 19,38-42). I finalment, Nicodem, un fariseu important que va a trobar Jesús de nit (Joan 3,1-21), i que segons l'evangeli de Joan acompanya Josep d'Arimatea a l'hora d'enterrar Jesús.

Veient tot això, a un li venen moltes ganes de conèixer molt més del que coneixem sobre la vida de Jesús. Però ens hem de conformar amb el que tenim, que, en qualsevol cas, per creure en ell ja n'hi ha prou.

**Setmana Santa amb pregó,
dos concerts i un via creu a Tortosa**
DM, 23/03/2021 | DIARI DE TARRAGONA

**Les restes del Martyrium de Sant
Eudald confirmen que l'edificació
seria del segle VI**
DM, 23/03/2021 | REGIÓ 7

**Càritas Manresa finalitza amb èxit
un curs de formació de cures
de les persones i de la llar**
DC, 24/03/2021 | REGIÓ 7

**Càritas Altafulla dobla el seu espai
per atendre la demanda social**
DJ, 25/03/2021 | DIARI DE TARRAGONA

**El bisbe de Girona critica el trasllat
de les obres de la Franja**
DJ, 25/03/2021 | DIARI DE GIRONA

**La Cerdanya digitalitza el seu patrimoni
local per oferir visites virtuals en 360
graus**
DJ, 25/03/2021 | REGIÓ 7

**El Papa redueix el sou als cardenals
per afrontar la crisi als comptes
del Vaticà**
DJ, 25/03/2021 | EL PAÍS

**50è aniversari de Consell de les
Conferències Episcopals d'Europa**
DV, 26/03/2021 | VATICAN NEWS

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Vols conèixer alguns motius per a ser escolà de **#Montserrat**? La família Esteban-Galtés explica com valoren l'experiència a l'**#EscolaniaMontserrat**.
[escolania.cat/motius-per-a-s...](https://www.escolania.cat/motius-per-a-s...)

Traducir Tweet

9:40 · 25 mar. 21 · Hootsuite Inc.

Blanquerna FCRI
@BlanquernaFCRI

📢 Nou projecte de l'**@ObsBlanquerna** sobre **#desinformació** i vacuna de la **#COVID19** als mitjans catòlics finançat per **@GoogleNewsInit** 🇪🇸

El lidera **@AleteiaES** i ha estat triat d'un total de 309 propostes presentades.

[blanquerna.edu/ca/fcc/noticie...](https://www.blanquerna.edu/ca/fcc/noticie...)

Traducir Tweet

11:08 · 23 mar. 21 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperelatres

📢 Fa uns dies va tenir lloc la 4a International Social Week, organitzada per la Facultat Pere Tarrés-**@uramonilull**

📺 La trobada, enguany en format telemàtic, va comptar amb la participació de 9 conferenciantes de 7 països diferents **#SocSocial**

Traducir Tweet

La International Social Week celebra la 4a edició [perelatres.org](https://www.perelatres.org)

16:18 · 24 mar. 21 · Twitter Web App

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Treballant conjuntament amb **@porticusglobal** per la **#protecció** d'infants i joves. Avui participem en la presentació d'un programa per desenvolupar la cultura de la protecció en organitzacions catòliques que treballen amb infants i joves a Espanya i Portugal. **#dretsdelinfants**

Traducir Tweet

15:54 · 25 mar. 21 · Twitter Web App

La Salle Comtal
@LaSalleComtal

El 2 d'abril és el Dia Mundial de Conscienciació sobre l'Autisme. Enguany, però, aquest dia coincideix amb les vacances de Setmana Santa.

Per aquesta raó el celebrarem avui i us demanem que vingueu vestits de color blau.

Traducir Tweet

7:37 · 25 mar. 21 · Twitter for Android

La Sagrada Família
@sagradafamilia

La Sagrada Família acull les celebracions litúrgiques de Setmana Santa de la parroquia **@sagradafamilia.org**

Traducir Tweet

16:43 · 22 mar. 21 · Twitter for iPhone

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

La millor escola és aquella que incorpora novetats que milloren la qualitat acadèmica i l'excel·lència educativa, és a dir, demostren resultats. Les famílies desitgen el millor per les seves filles i fills. Això és **#avuixdemà2024** a les 24 **#escoles #FEDAC #EXIT**

Traducir Tweet

19:05 · 25 mar. 21 · Twitter for iPhone

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Avui ens ha visitat l'**@aponsv**, analista de la OCDE experta en educació. Hem compartit interessants reflexions sobre el temps educatiu, la millora de les escoles i l'acompanyament docent. La seva expertesa internacional ens ha obert la mirada. Gràcies!

Traducir Tweet

17:29 · 23 mar. 21 · Twitter for Android

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

📢 Glòria **#Casaldàliga**, acompanyada del provincial Ricard Costa-Jussà i l'abat de Montserrat Josep Maria Soler, ha recollit la Medalla de la Ciutat per a **#PereCasaldàliga** en l'acte de **#Sabadell** aquesta tarda:

Traducir Tweet

Ajuntament Sabadell y 5 más
20:24 · 23 mar. 21 · Twitter for iPhone

Jesútes Catalunya
@jesutescat

"Quines lloses inamovibles semblen bloquejar el nostre propi camí cap al futur que desitgem construir per a nosaltres mateixos i per a la nostra Terra i totes les seves criatures?" Cinquena sessió del **#RecésQuaresma2021** ow.ly/K2TN50E80r7

Traducir Tweet

10:10 · 25 mar. 21 · Hootsuite Inc.

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Quina és la petjada hídrica dels nostres alumnes de 4t **@VedrunaCat**? 🌊 Els grans canvis poden començar a les aules 🌱 Conscienciació, investigació, implicació 🌍 **#DiaMundialAigua #WorldWaterDay #ODSVedruna #escolacompetent @EscolesXESC @future_spain** 🇪🇸

Traducir Tweet

Quina és la petjada hídrica dels alumnes de 4t de la nostra escola?

[Abrir en la aplicación YouTube](#)

11:03 · 22 mar. 21 · Twitter for Android

CPL CPL Editorial **#**
@CPLEditorial

30 INTENCIONS D'ORACIÓ **#FRATELLITUTTI**
Perquè es reconegui la **valuosa aportació que ofereixen les diverses religions** per a la construcció d la fraternitat i per a la defensa de la justícia en la societat (FT 271.279)

Traducir Tweet

11:08 · 26 mar. 21 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

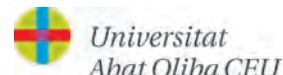

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

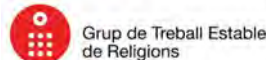
Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterra. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Valentina Laferrara, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Míriam Díez, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

